

327. Én ismerek egy...

Dolce

mf

1. Én is-me-rek egy ü-de, drá-ga fo-lyót, A-mely o-lyan szé-pen ö-
 2. E tisz-ta és üdv fo-lyó a-ho-vá ér, Ott bol-dog lesz mindegyik
 3. Az é-let-nek kút-fe-je ez a fo-lyó, Mely Jé-zus-ban á-rad fe-

möl. Víz, de mint nap tűn-dő-köl, mint tűz ra-gyog. Mit tud-tok ti
 szív. Ki isz-sza vi-zét, o-da bé-ke be-tér, A lel-ki nyo-
 lénk. Az Ő vé-re ér-tünk folyt, bú-nő-ső-kért, Így ál-ta-la

Ó, jöjj—! Ó, jöjj—
 e víz fe-lől?
 mor meg-szű-nik. Ó, lé-lek, ó, halljad és jöjj! E vi-zet hát keressed
 él-tet nye-rénk.
 Ó, jöjj, Ó, jöjj, És ke-res-sed

!
 föl! Mert víz fa-kad üdv-tel-je-sen, Szá-mod-ra is in-gye-ne-sen.